

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Cuius iudicij mentionem fecerit ipse Christus in sua passione?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

runt plurimi, cum legerent, ad vnicam Christi, in horto, vocem, *Ego sum*, armatos, & tota cohorte venientes milites, velut fulmine tactos, abijisse retrorsum, & quasi exanimis in terrâ & tergum cecidisse. *Vbi nunc*, ait S. Augustinus: *militum cohors, & ministri Principum & Phariseorum? Vbi terror & munimen armorû? Nempe una vox dicentis: Ego sum, tantam turbam odys ferocem, telisque terribile, sine telo vlllo percussit, repulit, strauit. Deus enim latebat in carne, & sempiternus dies ita membris occultabatur humanis, ut lateris & facibus quæreretur occidendus à tenebris. Ego sum, dicit, & impios deuicit. Quid iudicaturus faciet, qui iudicandus hoc fecit? Quid regnaturus poterit, qui moriturus hoc potuit?* Similia B. Leo, D. Gregorius & alij, hoc loco, meditati sunt, qui, ne ante mysteria discederent, vt prouerbio vetatur, in vno mysterio, mysteria plura considerauerunt.

XV.

Ioan. 12. 31.
Rupert. l. 10.

Quin ipse etiam Dominus voluit, & initio, & in ipso Passio- nis suæ feruore. Iudicij cælestis meminisse. *Nunc iudicium est mundi*, inquit, *nunc Princeps huius mundi eicietur foras*. In quæ verba Rupertus ita scribit. *Quod ergo iudicium mundi, & qua est eiectio Principis huius mundi? Vtiq; præsens Passio ipsius, qui hac loquitur: Domini nostri Iesu Christi; iudicium est mundi, id est, saluatio discernens à reprobis vniuersitatem electorum, qui fuerunt ab initio seculi, vsq; ad horam eiusdem Passionis; eiectio vero Principis huius mundi, qui principatum tenet in amatoribus huius mundi, reconciliatio est Gentilium electorû, in quibus diabolus per idololatriam inhabitabat ante sepe dictâ clarificationem eiusdem Domini nostri IESV Christi. Est igitur ipsa Christi passio Iudicium quoddam, quo damnatus est diabolus, & sententia pro electis, hoc est, passione Domini bene vtentibus, p- nunciata. Enimuerò, cum Christ⁹ morti propinquissimus, sub ipso onere crucis, anhelaret, iussit homines Iudicij supremi meminisse, nec tam quæ ipse, quàm quæ ipsi passuri erant, deplorare. *Sequebatur illum multa turba populi, & mulierum, quæ plangebant & lamentabantur eum. Conuersus autem ad illas IESVS dixit: Filia Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros. Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beate steriles, & ventres, qui non genuerunt, & ubera, quæ non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos, & collibus: Operite nos. Quare, exemplo Christi, agemus, si vel ipsius Passionis tempore; vel imagine Christi in crucem dati, vbiunque locorum aspectâ, dicamus: nuncle-*
gumi-*

Luc. 23. 27.

.VIX

guminum messis est; nunc de diuinis Iudicijs cogitemus, illius regulæ memores: *Si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?* aut quomodo tractabitur lupus, si sic mactatur innocens Agnus? Ipsa ad hoc nos hortatur Ecclesia, dum in Quadragesima quotidie orat; *Ploremus ante Iudicem, Flectamus iram vindicem.* Quod non in Quadragesima tantum, sed toto anno, totâ vitâ, est orandum.

C A P V T II.

De Nomine, & diuersis generibus Iudiciorum; quidq; diuinus oculus significet.

Nomine ordiamur, inde ad rem progressuri, & quæ sit Iudiciorum diuersitas, intellecturi sumus. Itaque *Iudico*, si Grammaticos consulas, est idem, quod *ius dico*; vnde *Iudicium*, *dictio Iuris*, quæ mente fieri potest, aut insuper etiam voce. Apud Dialecticos & Philosophos ceteros: *Iudicium vis est animi, qua, quod se nobis ostendit, in eo, quid persequendum, quidq; declinandum ac fugiendum, aut nos ipsos, aut alios docendo desinimus, verisq; falsa redarguimus.* Apud Aristotelem in Politicis, *Iudicium est iudicatio Iudicis, iudicem agentis, vel ius dicentis.* Quare est actus, id est, executio iustitiæ. Quod etiam D. Thomas alijsq; Theologi, suo calculo, approbauerunt.

Apud Græcos, *κρίνω*, idem est, quod *secerno, discerno, aut dirimo*, vt habet Thesauri auctor. Ex hac significatione ait idem, ortam aliam, quâ ponitur, pro *iudicare*; quamuis sæpe in libris diuinis strictius vsurpetur, pro *damnare*.

Quocirca S. Basilius obseruat, tribus modis, in Scripturâ, hoc verbum, *iudicare*, intelligi. Primum pro actu iustitiæ, iuxta quam iudex iudicat, vel probando, vel reprobando; vt *iudicare* sit, ferre sententiam tam approbationis, quam reprobationis. Sic accipitur Ps. 7. *Dominus iudicat populos.* Et Isa. 11. *Non secundum visionem oculorum iudicabit.* Istac significatione vox communis est: non enim solum iudicatur innocens, quando eius innocentia declaratur, & liberatur à vexatione iniusta, recuperatq; quod suum est; sed etiam iudicatur nocens, cum damnatur; vt adeo, hoc sensu, *iudicari*, sit bonorum & malorum.

Secun-

I.

Aristot. 1.
Polit.
S. Thom. 2.
2. q. 60. a. 1.

II.

III.